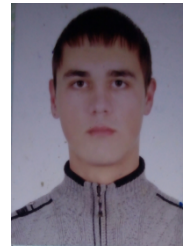

Обслуговуючий кооператив по машинному доїнні корів у приватному секторі

студент 5 курсу спеціальності 7. 10010203
«Механізація сільського господарства» Кокітко В.І.
Керівник: к.т.н., доцент Семенов О.М.

Подільський державний аграрно-технічний університет

Кооперація у сільськогосподарському секторі економіки України - це складна соціально-економічна проблема, яка потребує докладання значних зусиль на всіх рівнях управління. Серед науковців, урядовців, сільських жителів існують різні думки стосовно ефективності та переваг різних форм господарювання на селі, що в ринкових умовах закономірно. Власники приватних сільськогосподарських підприємств (ПСП, ТзОВ, агрофірми), фермери зробили певний крок у розширенні сільськогосподарського виробництва, й особливо, виробництва високотехнологічних технічних культур (соняшник, цукрові буряки, зернові). Але нерідко «аграрні» бізнесмени дивляться на ресурси села як на сировинну базу та дешеву робочу силу для примноження своїх капіталів і практично не бачать зворотної сторони сільського буття, тобто соціальної - можливості відтворення трудових ресурсів, відновлення продуктивності землі. Сільські жителі практично не мають ніякої можливості і механізму впливу на такі структури. Зовсім інша ситуація спостерігається там, де збереглись, та створюються нові кооперативні формування, особливо там, де створені і працюють сільськогосподарські кооперативи у справжньому розумінні цього слова з дотриманням усіх основних принципів кооперації.

Справжній кооператив - це не лише тип підприємства, а ідеологія виживання сільськогосподарського виробника і сільського населення у цілому.

Сучасний український дрібнотоварний виробник віддалений від прибутку власноруч виробленої продукції. На аграрному ринку «правлять бал» перекупники, а споживачі укупі із селянином оплачують зиск посередника. Тож сільськогосподарська кооперація може стати основою економічного механізму, де вигоду має отримувати аграрій, член кооперативу, а не кооператив як форма господарювання.

Сьогодні товарно-споживчі сільські домогосподарства і в їх складі особисті селянські господарства, а також малі форми фермерства поставлені фактично в умови виживання і прагнуть зберегти своє господарство, шукають вихід. Кооперація для них - це шлях збереження індивідуального господарства і водночас змога користуватися вигодами укрупненої організації, яка має народжуватись та розвиватись виключно знизу, виходячи з потреби сільського приватного товаровиробника.

Молочарські заготівельно-збутові кооперативи як різновид сільськогосподарського обслуговуючого кооперативу створюються селянами - власниками особистих селянських господарств. Членами кооперативу є, як правило, фізичні особи, які утримують у своїх господарствах корів і займаються виробництвом молока. Частину виробленого молока селяни використовують для власних потреб, а решту одноосібно продають переробним підприємствам або іншим споживачам.

Існує багато тверджень щодо суті молочарського кооперативу як господарюючого суб'єкту. Майже всі вони зводяться до одного - це добровільне об'єднання дрібнотоварних виробників, створене з метою надання допомоги при здійсненні ними господарської діяльності. В роботі молочарський кооператив визначається як безприбуткова організація (підприємство) створена фізичними і юридичними особами товаровиробниками молока на основі їх добровільного членства та об'єднання пайових внесків для заготівлі, первинної обробки, охолодження й реалізації молока та надання агросервісних послуг, формування на молоко справедливих ринкових цін та задоволення матеріальних потреб його членів.